

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. IV. Dispositio, Ordo, & Tempus miraculorum Jesu Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

corde tangeretur; sed de hoc non cogitatur. O funesta oblivio! Eheu! de quo ergo cogitandum sit? an erit nobis excu-

fationi, vel potius condemnationi, in die judicii, de hoc non cogitasse?

ARGUMENTUM.

Dispositio, Ordo, & Tempus Miraculorum Jesu Christi.

ARTICULUS IV.

S. August.
de vera & fal-
sa relig. c. 41.

Multitudo & magnitudo miraculorum Jesu Christi non solum replet animum illa considerantis, sed etiam obruit illum; & dum videntur tantum in confuso, non ita considerantur singula in particulari. Sanctus Augustinus affirmat, res maxime defectuosas aliquam habere pulchritudinem, si in bono sint ordine; saltem enim illarum delectat ordo & dispositio. Dicendum igitur est, res pulcherrimas plurimum perdere venustatis, quando sunt absque ordine & spectantur confusæ. Nihil tam visu jucundum est, sicut miracula Jesu Christi; sed ut videantur in tota sua pulchritudine, digerenda sint in ordinem, observando seriem & tempus, in quo illa facere voluit.

An cognosci hoc potest, interrogat Probus? an observari id potest ex lectione Evangelii? potest, respondet Ecclesiasticus, saltem in pluribus, quorum tempus & locus distincte annotan-

tur in sacra historia; & de aliis fertur saltem judicium ex circumstantiis & serie, quo tempore sint facta. Statuam hic tibi illa ob oculos, quodlibet in ordine suo, ut ordinis pulchritudo juncta excellentiæ operis, tuo animo plus afferat delectationis. Ne interpelles me, sed fac advertas seriem & dispositionem magnorum prodigiorum, quibus Jesus Christus implevit cursum vitæ suæ; invenies ipsam observatu dignissimam.

Ingressus est mundum per miraculum miraculorum omnium maxime incomprehensibile, quando citra id, quod desereret cælum, descendit in terram, & quin desineret esse Deus, factus est homo, nascens ex Maria Virgine anno quinquies millesimo, nonagesimo nono, à mundi creatione, juxta supputationem Martyrologii Romani. Dies nativitatis ejus fuit vigesimus quintus Decembris, circa finem anni, ad innuendum nobis, antiquam legem circa finem esse

X X X

esse

esse & propediem expire: post dies octo fuit circumcisus & insignitus augustissimo nomine JESUS; hic est dies primus Januarii, & primus dies anni Christiani.

Fuit adoratus à Magis.

Elapsis diebus sex, decimo tertio nativitatis suæ die adoratus fuit à Magis. Intermitto hic annotare omnia miracula infantia & pueritia ipsius, quæ ipsemet abscondit, non volens adhuc agnosci à mundo illorum luce ac splendore. Novimus solum, duodecimo ætatis suæ anno apparuisse ipsum in templo, in medio Doctorum, interrogantem eos velut Magistrum, & audientem illos velut discipulum. Sed parvus hic divina ipsius sapientia radius, quem ostendit, quamvis maximum fuerit miraculum, non tantum non illuminavit illos, sed majori adhuc caligine obvolvitur.

Luc. 2.
Fuit in medio Doctorum anno ætatis duodecimo.

Quid fecerit ab eo tempore.

Ab anno ætatis duodecimo, usque ad trigésimum vitæ suæ, mansit incognitus & absconditus in parva civitate Nazareth, in domo sanctissimæ Virginis Matris, & sancti Josephi, qui creditus fuit Pater ipsius; qui cum pauper esset & opificio suo Faber lignarius, credi potest, juxta omnem verisimilitudinem JESUM Christum operatum esse manibus suis cum illo, ipsumque adjuvisse in comparanda sustentatione vitæ; quod sanè erat

spectaculum, cunctos rapiens in admirationem Angelos, cum intuerentur magnum hunc mundi architectum laborare manibus suis, seque defatigare in taberna pauperis opificis, illi obedire, & parvas conficere opellas ex ligno, velut simplicissimus hominum. Infideles exprobrabant Christianis hanc abjectionem Dei sui *Quid fabricatur modò lignarius vester?* quærebat unus ex ipsis Christianum tempore Juliani Apostata; hic appositè respondit illi: *fabricatur feretrum Juliano*; & paulò post Julianus miserabiliter occisus fuit.

1. Hic apparere incipiunt magna miracula JESU Christi, quæ præcedebant ipsum velut lucentes faculæ, ad demonstrandum illum universo mundo. Absolverat trigésimum annum ætatis suæ, & inceperat trigésimum primum, usque ad diem decimum tertium, qui erat sextus Januarii (idem dies, quo adoratus fuerat à Magis ante triginta annos) quando baptizatus fuit à sancto Joanne in Jordane, & cœli aperti sunt super eum, Spiritus sanctus apparuit super caput ipsius in forma columbæ, & vox Patris audita fuit pro Filio suo dilecto declarantis ipsum. Nonnè cernis jam in unica hac actione plurimum concursum miraculorum?

Luc. 3.

Baptizatur & declaratur pro Filio Dei.
Matth. 3.

2. Eo-

Matth. 4.

Ipsius jejuni-
um quadara-
gintadiale.S. Epiph. hæ-
ref. 51.Mutat aquam
in vinum in
nuptiis Cana.

2. Eodem hoc die disces-
sit solus & solitarius in deser-
tum, ubi incepit quadragin-
tadiale suum jejunium, noctes-
que diesque id continuans, abs-
que sumptione ullius cibi cor-
poralis toto hoc tempore, quod
sanè magnum est miraculum
impossibile imbecillitati huma-
næ. Exiens è deserto die decimo
quinto Februarii, reversus est in
Nazareth, ubi mansit in silentio
diebus quindecim juxta men-
tem sancti Epiphani.

3. Qui dicit etiam, fuisse de-
cimimum quintum diem Martii
ejusdem anni, quo invitatus ad
nuptias in Cana Galilææ, muta-
vit aquam in vinum. Et Evan-
gelista sanctus Joannes expressè
observavit, hoc fuisse exordium
miraculorum Jesu: *Hoc fecit ini-
tium signorum Jesu*: non quòd
antecedenter adhuc fecerat nul-
lum; sed quia hoc incepit mani-
festare ipsius gloriam, cum fa-
ctum fuerit in occasione, in
tempore, & in necessitate, ejus-
modi circumstantiis, quæ debe-
bant illud quantocyus proferre
in publicum. Opus sanè fuit,
ut præcederet hoc & duceret
quali totam legionem aliorum
subsequentium, eò quòd designa-
ret mutationem veteris Testa-
menti in novum, cum unum
respectu alterius sit, quod aqua
respectu vini generosi. Sed
quod fecit tunc in momento,

nunquid hoc facit singulis annis
in universo orbe, dum immutat
aquam terræ in vinum in om-
nibus vinetis? Et hoc non ad-
vertimus, ut adoremus ipsius
providentiam, ipsique grates re-
pendamus.

4. Diebus aliquot à primo Ejicit venden-
hoc miraculo, appropinquante tes è templo
die Festo Paschatis, contulit se & patrat plura
Jesum Carpharnao (ubi jam su- miracula,
am elegerat habitationem) Je-
rosolymam, ubi maxima sua pa-
trare intenderat miracula; &
Joan. 2.
cùm ingressus mox esset in tem-
plum, ejecit ex eo catervam
mercatorum, quos negotiantes
invenit in loco hoc sancto, ve-
lut in publico foro. Prædica-
vit ibi, & exin plura patravit
miracula, quibus suam confir-
mabat doctrinam; sed Evange-
listæ non speciatim recensent il-
la, dicentes solùm: *Multi credi-
derunt in nomine ejus, videntes signa
ejus, qua faciebat.*

5. Incepit igitur paulò post Convertit Sa-
Festum Paschæ & in initio Apri- maritanam.

lis ejusdem anni, prædicare per
vicos & per urbes circa confinia
Jerolymæ. Sed videns, quòd
Joan. 4.
Herodes ergastulo constrinxerit
præcursores suum sanctum Jo-
annem Baptistam, ut evitaret
persecutionem ejus, relictâ Ju-
dæâ reversus est in Galilæam,
ubi Herodes non dominabatur,
& transiens per Samariam, con-
vertit famosam illam Samarita-
nam

XXX 2

nam

v. 46. nam, & per ipsam totam civitatem Sichar: exin prosequens iter suum versus Galilæam, reversus est Canã, ubi primum suum operatus est miraculum: Ibi rogatur a quodam Principe, ut sanaret filium suum lethali morbo detentum in domo sua, cujus votis dum annuit, in instanti sanatur.

Replet totam Provinciam Galilææ doctrinã suã & miraculis.

Math. 4.

6. Accuratè non constat, quot effluerint dies vel menses, quando ambulans juxta litora maris Galilææ vocavit sanctum Petrum & sanctum Andream, duos fratres, & quantocyus etiam sanctum Jacobum & sanctum Joannem duos alios fratres, qui omnes erant piscatores, & fecit ex eis primos suos Apostolos: Exin prædicatum ivit cum illis in omnibus Synagogis Galilææ, replens omnia luminibus doctrinæ suæ & admiratione prodigiorum: nam sanctus Matthæus dicit, ipsum curâsse omnes malè habentes, variis languoribus & tormentis comprehensos, dæmonia habentes, lunaticos & paralyticos, ita ut ipsius fama & existimatio totam impleteret & occuparet Syriam. Hæc multitudo miraculorum & beneficiorum, quam effundebat in omnes, traxit ad eum innumerabilem copiam populorum, non tantum è Galilæa, sed etiam ex Judæa & Jerosolyma, sequen-

tium ipsum & audientium verba ejus.

7. Post Prædicationis suæ labores in omnibus vicis Galilææ, secessit in Capharnaum, quæ erat Metropolis Provincia, ubi dum prædicabat in Synagoga, auditorio præfens aderat aliquis obsessus à dæmone immundo, altum exclamans, & ipsius interpellans sermonem: *Sine, quid nobis & tibi, Jesu Nazarene? venisti perdere nos? scio te, qui sis, Sanctus DEI;* JESUS CHRISTUS alloquitur ipsum cum potestate, & dicit illi: *Obmutesce, & exi ab eo,* & confestim obtemperavit, & exiit ab illo. Prodigium hoc percelluit omnes pavore: quid est hoc? dicebant ad invicem: quæ potentia inaudita in homine? in potestate & virtute imperat immundis spiritibus, & exeunt. Unde & omnes summa admiratione defixi hærebant & attoniti.

Luc. 4.

8. Exit è Synagoga per prædicationem & intrat in domum Simonis Petri, ubi inveniens socrum ipsius febricitantem, obstinata huic imperat infirmitati, ut dimittat eam, & in instanti ex integro ita sanata fuit, ut surgeret è lecto & ministraret ipsis ad mensam: & circa vesperum, omnes qui habebant infirmos, afferebant eos, & ille singulis manus imponens curabat omnes.

Luc. 4.

nes. Similiter & multa à multis exhibant dæmonia solâ ipsius præsentia virtute, clamantia & dicentia: *Tu es Filius Dei*; sed imposuit illis silentium, quia volebat à Patre mendacii ita suam vulgari divinitatem. O Deus! quàm prodigiosus miraculorum numerus! & quid factum esset, si omnia sigillatim fuissent enumerata.

Matth. 8.

Imperat ventis & tempestati.

9. Sed quæ sequuntur, majora adhuc sunt: Nam sanctus Matthæus refert, quòd cum Jesus ascendisset in naviculam, & ipso dormiente ingens exorta esset tempestas in mari, quæ naviculam operiret fluctibus, unde haud leve imminerebat periculum, excitaverint eum, ipsius implorantes auxilium: ipse imperavit venti & mari, & quantocyus facta est tranquillitas. Et cum venisset trans fretum in regionem Gerasenorum, habuissetque sibi obvios duos obsessos à legione diabolorum, hos ejicit è corporibus illorum, & volens ipsorum votis obsequi, permisit introire ipsos in gregem bis milienorum porcorum ibi pascentium: ingressi sunt illos, & omnes in mare egerunt præcipites.

Matth. 9.

Sanat Paralyticum.

10. Exinde reversus est in Capharnaum, ubi sanavit paralyticum, quem submiserunt per tectum domus ante ipsum, ob multitudinem præsentis in ea

populi, nec permittentis ulli per portam introitum. Relictâ hâc domo, intravit illam Jairi, cujus filiam resuscitavit mortuam, sed in via mulier sanguinis fluxum passa terigit fimbriam vestimenti ejus, & in momento sanata est. Redux è domo Jairi, quam totam gaudio & benedictione Dei reliquit plenam, obviam factus duobus cæcis, obviam factus duobus cæcis, altum ejulantibus & invocantibus ipsum: *Miserere nostri, Fili David*; benignas præbuit aures & utrique contulit usuram lucis; & eodem ferme tempore ejecit dæmonium mutum, cujus historia facit mentionem. In omnibus Jesu actionibus non aliud videre licet, nisi continuam miraculorum seriem; & fatendum est, cæcitatem & duritiem Judæorum esse debuisse stupendam, quòd non omnes crediderint in ipsum, hæc usurpantes auribus & oculis miracula: Ecce enim nondum illorum partem minimam.

Luc. II.

Joan. 5.

11. Anno trigésimo secundo ætatis suæ incepto, & Festo Paschatis appropinquante, reversus est Jerosolymam, ubi sanavit veteratæ illius ægritudinis infirmum, triginta octo annos habentem in infirmitate sua, quem in infirmitate sua, quem jacentem in venerat ad porticum piscinæ probaticæ. Patrabat plus miracula die Sabbathi, quem Judæi eousque credebant quieti

Matth. 12.
Sanat ægrotum triginta octo annorum.

consecratum, ut etiam eo die fieri quidpiam boni prohiberent: anam igitur capiebant ex falsa sua superstitione calumniandi Jesum Christum & aperte dicendi: Non est hic homo à Deo, quia Sabbathum non custodit: Et ipse, cum esset die Sabbathi in illorum Synagoga, circumspiciens ipsos & contristatus super cœcitate cordis eorum, dixit illis: An creditis, quòd non liceat Sabbathis bene facere? & ut confunderet eos, dicit homini, qui tunc præsens erat, habenti manum prorsus siccam, mortuam & aridam: *Extende manum tuam; & serviat hæc tibi sicut altera; & illicò factum est ita.* Sed quod debuerat ipsos convertere, inserviit ad ipsos magis prævertendos: siquidem consilium faciebant adversus eum, quomodo eum perderent.

Marc. 3.
Multos sanat infirmos & prædicat octo beatitudines.

12. Ipse tamen, ut locum daret ipforum iræ, statuit ab illo recedere loco, & suas aliò deferre gratias. Secessit ergò versus mare, ubi instruebat populos, plurimos curabat infirmos, & multos liberabat obsessos. Eodem anno ascendit in montem, quòd post transactam in oratione totam noctem, manè suos vocans Apostolos, quos multa secuta fuerat turba, fecit illis admirabilem hunc sermonem de octo beatitudinibus à S. Mat-

Matth. 5.

thæo prolixè relatam, tot constantem miraculis, quot verbis, & demonstrantem, in quo vera vitæ Christianæ consistat beatitudo.

13. Descendens è monte in planiciem Capharnaum sanavit leprosum sibi in via obvium; paulò post ingressus civitatem restituit sanitati servum paralyticum; paucos post dies se conferens in parvam civitatem Naim, ubi cum invenisset extra portam filium unicum afflictæ viduæ, qui portabatur ad tumulum, reddidit illum vivum Matri suæ.

14. Herodes hausto rumore ubique resonante de miraculis Jesu Christi, quem non noverat, angebatur suspicione, ne sanctus Joannes Baptista quem decollaverat, resurrexisset à mortuis, & omnia illa patraret prodigia. Et quia semper plenum est periculi movere suspensionem Principi, Jesus Christus optimè gnarus, sub falsa hac persuasionemoliendam sibi ab eo persecutionem, nuntiari iussit ipsi verba à sancto Luca relata: *Ite, & dicite vulpi illi: Ecce ejicio damonia, & sanitates perficio hodiè & cras, & tertio die consummor: veruntamen oportet me hodiè & cras, & sequenti die ambulare, quia non capit Prophetam perire extra Jerusalem.* Ipse ponit hîc dies pro annis, ipsique significat per tres hos dies, tres vitæ suæ

Leprosus sanatus.

Matth. 2.

Luc. 7.

Filius viduæ Naimitice resuscitatus.

Luc. 13.

Habet Herodem velut vulpem, & fugit ipsius malitiam.

suæ publicæ aſios; quòdque duos primos peracturus eſſet operando ubivis cum libertate miracula; ſed quòd tertio occidendus eſſet, affixus cruci in Jeruſalem.

15. Ut impleret hanc Prophe-
tiam, ſequè ſubduceret furori He-
rodis, cum omnibus ſuis ſecellit
trans mare Galilææ in aliquod
deſertum, quaſi ſe vellet omni-
nò ſubtrahere cognitioni ho-
minum: Sed nunquam ſe ſol
reddere poteſt inviſibilem. Po-
puli pulchritudine doctrinæ ip-
ſius & beneficiis ab eo ſibi col-
latis illecti, acceſſerunt ipſam in
profundâ hâc ſolitudine tam nu-
merosè, ut invenirentur perſo-
næ ibidem congregatæ circiter
quater mille ſi mulieres excipias
& parvulos, quorum numerus
verifimiliter debebat adæquare,
ſi non ſuperare magnum illum
numerum. Adduxerant ſecum
plurimos mutos, cæcos, clau-
dos, infirmos, quos ſtraverunt
ad pedes ejus; & ſanavit omnes,
ne unico quidem excepto, cui
deſideratam negaret gratiam.
Tribus integris diebus intenti
erant audiendis divinis ipſius o-
raculis, quorum dulcedine ita
fuerant capti, ut caperentur
oblivione cibi corporalis.

16. Sed divina ipſius provi-
dentia quæ proſpicit omnibus,
noluit ipſos diutius relinquere
jejunos. Dicit Apoſtoliſ ſuis:
Miſereor turbæ, quia ecce jam

triduo me ſuſtinent, nec ha-
bent, quod manducent; & ſi
dimiſero eos jejunos in domum
ſuam, deficient in via, quidam
enim ex eis de longè venerunt.
Quid comineatûs habetis? re-
ſponderunt ei: Non nobis ſunt
niſi ſeptem panes & pauculi pi-
ſces; ſed quid hæc inter tantos?
ſufficit, facite illos diſcumbere
per convivia, & afferte mihi
panes. Accipit illos in divinas
ſuas manus, benedicit, & facit
diſtribuere hos illis in tanta abun-
dantiâ, ut benè fuerint ſaturati
omnes, & poſt reſectionem re-
manſerint ſeptem ſportæ frag-
mentiſ plenæ. Sic pauca hæc
Apoſtolorum & divini ipſorum
Magiſtri annona non fuit im-
minuta, dum fuit in tam pro-
fuſas effuſa eleemoſynas. Per-
pendendum jam vobis relinquo,
an miraculum tam celebre, tót-
que ſuffultum teſtibus, non fue-
rit evulgatum ubique.

17. Non ita pridem inchoa-
verat annum trigefimum ter-
tium vitæ ſuæ, qui erat ultimus,
quem complevit in terris: ſi-
quidem cruci affixus fuit paulò
poſt inchoatum trigefimum
quartum. Nolebat juxta con-
ſuetudinem ſuam ire Jeruſoly-
mam ad Feſtum Paſchæ, ut
Scribis & Phariſæis ſubtraheret
occaſionem, quam inquirebant
ſe occidendi, ubi primùm com-
prehendendi ſe obtinuerint fa-
cultâ-

Multiplicatio
panum & cu-
rationes mira-
culofa.

Marci 8.

Matth. 15.
Liberat Fi-
liam Cana-
nae.

cultatem. Sed consultò seces-
sit in Galilæam & exin versus
regionem Tyri & Sidonis in
principio mensis Maji, ubi fi-
liam mulieris Cananæ liberavit
à dæmone, à quo fuerat obfessa.
Posthæc reversus in Galilæam,
sanavit hominem illum, qui erat
furdus & mutus, mittens digitos
suos in aures ejus, & linguam ip-
sius tangens salivâ suâ.

Marci 7.

Transfigura-
tio.

Matth. 17.

Ejicit dæmo-
nem, quem
ejicere Apo-
stoli non po-
terant.

Dat' visum
cæco nato.

Joan. 8.

Sanat decem
leprofos
Luc. 17.

Sanat hydro-
picum
Luc. 14.

18. Mensis Augusti sequen-
tis die sexto contigit augustum
illud miraculum Transfiguratio-
nis ejus; cùmque die proximo
descenderet è monte Thabor,
liberavit dæmoniacum, quem
discipuli ejus liberare non po-
terant: quærentibus hujus im-
potentiæ rationem, responsum
dedit, hoc genus non ejici nisi
oratione & jejunio.

19. Mense Octobris ejus-
dem anni curavit cæcum na-
tum, quem Scribæ & Pharisei
tam longis & curiosis pulsârunt
interrogationibus, quas sanctus
Joannes ad longam deducit,
quærentes imminuere & scæ-
dare gloriam tam ingentis mi-
raculi, ex eo quòd patraverit
illud die sabbathi. Sed sanave-
rat jam decem leprofos, de qui-
bus locutus est sanctus Lucas.

20. Fuit invitatus ad mandu-
candum in domo cujusdam
Pharisei, ubi post data egregia
charitatis & humilitatis docu-
menta sanavit hydropicum, qui

haberi possit pro symbolo su-
perbi, quia ambo sunt inflati,
unus corpore, alter animo.

21. Sed omnium miraculo-
rum portentosissimum, quod cæ-
teris magis emicuit, atque
splendore suo inimicorum ra-
biem summè succendit, fuit
resuscitatio Lazari. Erat is vir

Resuscitat
Lazarum.

Joan. 11.

clarus, nobili stirpe ortus, spe-
ctatus & magni æstimatus à
Principibus Jerosolymitis, qui
cognitâ ipsius morte venerant
in castellum Bethanæ consolata-
tum sorores ejus Martham &
Magdalenam. Erat jam inve-
ctus tumulo à diebus quatuor
& semi jam confectus putredi-
ne; Et in præsentia illustri hu-
jus societatis nomine proprio
vocavit ipsum voce forti ac
validâ, & eduxit è visceribus
tumbæ restitutum vitæ. Erant
omnes testes oculati, veritas
tam manifesta non poterat ce-
lari: nonne omnes debuissent
ex eo convelli, convinci, con-
verti, & credere in JESUM CHRIS-
TUM? Nihilominus res stupen-
da! cum cor ipsorum magis
indurisset morte, & viscera
ipsorum magis irriguissent mar-
more, tantâ succensû sunt rabie,
ut statuerent & Lazaro inferre
necem, quem amabant ceu
amicum, eòquòd ipsius vita
esset continua & eloquentissima
Panegyris excellentiarum JESU
Chri-

Christi; & ut malitiam ac rabiem suam ad summum eveherent fastigium, e vestigio decreverunt ipsummet, quantuncunque etiam sibi staret, occidere. O rabiem! ô phrænesin! ô cœcum furem, qui horrore concutiat ipsum infernum!

22. Quod statuerant, quantocyus præstiterunt, siquidem ingens hoc miraculum accidit circa initium mensis Martii, & anni trigésimi quarti vitæ Jesu Christi, & vigesimo quinto ejusdem mensis configi fecerunt ipsum cruci. Interim non cessabat plura adhuc patrare miracula, hæc namque fuerant ipsi perpetua. Contulit visum duobus cæcis propè Jericho, quorum unus magis erat notus, nomine Bartimæus: Intravit Jerusalem in die palmarum gloriosus & triumphans in medio inimicorum suorum; ingressus est templum, ubi plurimis cæcis & claudis reddidit sanitatem, transeundo dedit ficui infructuosæ maledictionem, quæ continuo exaruit.

23. Sed tandem in cruce triumphavit circumdatus legione miraculorum, implentium cœlum & terram, commoventium astra & petras, concutientium vivos & mortuos annun-

tiantium mortem ipsius orbi universo, cum ipse interea esset miraculorum maximum profundens vitam DEI pro salute peccatorum, prodigio charitatis, humilitatis, obedientiæ, patientiæ, omniumque maximarum virtutum, quæ in perpetuam rapiant admirationem tum Angelos, tum homines. An aves adhuc miracula majora?

24. Tertio post mortem Marci 16.

suam die resuscitavit seipsum propria suâ virtute, & quadragésimo die post resurrectionem suam, ascendit in cœlum in conspectu omnium Apostolorum suorum, sanctissimam humanitatem suam deducens in triumpho, adhuc perforatam, vel potius adornatam plagis, quas in passionis suæ pugna infixerat ipsi amor nostri. Ah! quàm jucundum est sic Jesum aspicere triumphantem, totum circumfusum Majestate intrantem in gloriam suam, sedentem cum potestate ad dexteram DEI Patris sui! Regna, ô amabilissime Jesu, regna ubivis, in cœlo & in terra velut omnipotens, universum tibi applaudat cœlum, universa te adoret terra, & creaturæ universæ tuas decantent laudes in æviterna sæcula.

Resurrectio &
Ascensio ipsius,

Illuminat
duos cæcos.

Matth. 20.

Matth. 21.

Matth. 27.
Miracula Calvarie.

Yyy

ARGU-